Dziennik Urzędowy

ces. i król. Komendy Obwodowej w Opocznie.

Rocznik 3. Część II. — Wydana i rozesłana dnia 6 lutego 1917.

12.

Rozporządzenie c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii z dnia 5 stycznia 1917 M. J. Praes. № 31, dotyczące przyznania częściowej bezkarności za spóźnione wydanie broni, amunicyi i materjałów wybuchowych.

Na mocy udzielonego Najwyższym Rozkazem upoważnienia Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości, zarządza się dla obszarów Polski, zostających pod zarządem wojskowym austryacko-węgierskim, co następuje:

I.

Ściganie i ukaranie za niedozwolone przechowywanie, względnie niedozwolone noszenie broni, amunicyi i materyałów wybuchowych, jak również za zaniedbanie doniesienia o miejscu przechowywania i o osobie posiadacza, względnie przechowującego takie przedmioty (§ 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 8 marca 1916 Dz. rozp. № 51), nie nastąpi odnośnie do tych osób, które swoją broń, amunicyę i materyały wybuchowe oddadzą przepisowo przed dniem 1. marca 1917, względnie przed tym terminem wniosą w sposób przepisany wspomniane doniesienie.

Począwszy od dnia 1. marca 1917 wchodzi znowu w zastosowanie przepis § 2. wspomnianego rozporządzenia.

II.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

13.

Obwieszczenie dotyczące wydania broni, amunicyi i materyałów wybuchowych.

Wedle spostrzeżenia austryacko-węgierskiego Zarządu wojskowego nie wykonali dotąd mieszkańcy okupowanego obszaru w zupełności obowiązku wydania wszelkiej broni, amunicyi i materyałów wybuchowych, nałożonego na nich rozporządzeniem Naczelnego Wodza Armii wydanem jeszcze w lutym 1915 roku, jakkolwiek naruszenie tego obowiązku przedstawia się po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 8. marca 1915 L. 51 Dz. rozp. jako zbrodnia i w miarę okoliczności ma być w drodze postępowania doraźnego ukarane śmiercią.

Ponieważ zaniechanie tego obowiązku wydania broni da się po części wytłumaczyć nieobecnością winowajców, po części zaś nieznajomością przepisów z ich strony, przyznał Zarząd wojskowy na mocy Najwyższego upoważnienia Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości rozporządzeniem wchodzącem w życie z dniem ogłoszenia wyjątkowe dobrodziejstwo tej treści, że osoby, które w terminie do 1. marca 1917 wydadzą w sposób przepisany swoją broń, amunicyę i materjały wybuchowe, względnie w tym samym terminie wniosą w sposób przepisany doniesienie o miejscu przechowania lub też o przechowywaniu takich przedmiotów, nie będą ścigane i karane za spóźnione wydanie, względnie za spóźnione doniesienie.

Po upływie wyżej oznaczonego terminu t. zn. po dniu 1 marca 1917 natomiast wykona się postanowienia karne rozporządzenia z dnia 8. marca 1916 z całą surowością i bezwzględnie.

Kto tedy nie odda swej broni, amunicyi i materjałów wybuchowych przed 1. marca 1917 będzie ukarany ciężkiem więzieniem do lat pięciu prócz tego grzywną do dziesięciu tysięcy koron—a o ile zostanie zarządzone postępowanie doraźne—karą śmierci.

Austryacko-węgierski Zarząd wojskowy spodziewa się, iż w granicach wyżej zakreślonego terminu, każdy bez wyjątku wyda całą posiadaną lub przechowywaną u siebie broń, amunicyę i materyały wybuchowe oraz że każdy, komu by było wiadomem posiadanie tych przedmiotów, uczyni przepisane doniesienie.

C. i k. Komendant obwodu
Tadeusz Wiktor
Pułkownik m. p.